

РЕШЕНИЕ

№ 6698

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 02.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **8978** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по повод жалба вх. № 34792 от 30.09.2022 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № Е – 13 – 49 – 1009 от 05.09.2022 г. по описа на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), подадена от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от А. С. – Председател на Съвета на директорите и Ж. П. С. – Изпълнителен член на Съвета на директорите, чрез юрисконсулт К. Н. и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от З. О. Б. – заместник - председател на Съвета на директорите и С. З. В. – член на Съвета на директорите, чрез юрисконсулт К. Н. срещу решение № Ж – 457 от 18.08.2022 г. на КЕВР, с което по т. 1 жалбоподателите са задължени в 7 дневен срок от получаване на решението да удовлетворят искането на Г. Т. Ч. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект „магазин № 4“, с И. 4276831, находящ се в [населено място], [улица], ет.1 и т. 2 в 7 дневен срок след изпълнение на т.1 да уведомят Комисията за предприетите действия.

С жалбата се иска съдът да отмени решението на КЕВР като незаконосъобразно, тъй като е постановено извън материалната компетентност на регулаторния административен орган при неспазване на установената форма за издаване на акта,

при съществени нарушения на административно производствените правила и несъответствие с приложимия материален закон, както и в противоречие с целта на закона и да се върне преписката на органа със задължителни указания относно правилното прилагане на закона. Инвокират се съображения, че доставената електрическа енергия се е ползвала за небитови нужди с оглед предназначението на самия обект – магазин. Това обстоятелство се потвърждава от приложеното по делото Разрешение за ползване. Твърди се, че на стр. 3-та, абзац втори от решението Комисията правилно излага мотиви, че съгласно чл. 10, т. 1 от ОУ на Е. ЕС клиентът трябва да използва електрическа енергия според предназначението на обекта – битов или стопански, а видно от приложеното разрешение за ползване предназначението на процесния обект е стопанско. Допълнително се излагат аргументи, че предназначението на обекта определя и вида на клиента – битов или небитов, тъй като в ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му липсва процедура, която да регулира процеса по промяна на предназначението на обекта. Такива норми се съдържат в ЗУТ и това е нормативният акт, който е приложим при промяна на предназначението, доколкото клиентът следва да използва обекта си по предназначение. Не на последно място се твърди, че клиентът Г. Т. Ч. е избрал доставчик на свободния пазар на електроенергия – Е. ЕС, като на 04.06.2021 г. е сключен Индивидуален договор за продажба на електрическа енергия за процесния обект, който договор влиза в сила на 01.07.2021 г. и считано от тази дата клиентът започва да купува електрическа енергия от свободния пазар и е недопустимо КЕВР да се намесва в гражданскоправните отношения между страните. В хода на съдебното производство жалбоподателите редовно призовани, не се явяват и не се представляват. От тях е постъпила молба, в която заявяват, че поддържат жалбата и молят да бъде уважена, а оспореното решение отменено и да им бъдат присъдени сторените съдебно – деловодни разноски.

Ответникът – КЕВР, редовно призован, се представлява от юриконсулт Н., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава и претендира юриконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Г. Т. Ч., редовно призован, не се явява, представлява се от адв. М., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава и претендира разноски.

Административен съд София - град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано във връзка жалба, подадена от Г. Т. Ч. чрез „ЕВН България Електроразпределение” ЕАД и е препратена на КЕВР. С нея се възразява срещу отказ за промяна на предназначението на ползваната електрическа енергия от небитов на битов потребител. Заинтересованата страна е посочила в хода на административното производство пред ответника, че е собственик на имот, находящ се в [населено място], [улица], ет. 1, обект магазин № 4 и независимо, че предназначението на обекта е за търговска дейност, той го ползва за жилищни нужди. Ч. на 23.02.2022 г. е поискал от електроснабдителното дружество да бъде променен статутът му от небитов на битов клиент. С писмо изх. № 9751493-1-8/09.03.2022 г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД го е уведомило, че това е невъзможно, като е цитиран чл. 178, ал.4 от ЗУТ. Заинтересованата страна е настояла КЕВР да задължи дружествата да променят статута му от небитов на битов потребител на електрическа енергия.

С писмо от 01.07.2022 г. жалбоподателите са предоставили на ответника становище, в което са посочили, че обектът на клиента, Ч., е заведен в системите на електроснабдителното дружество като магазин с ИТН 4276831, т.е. небитов обект, въз основа на предоставени към онзи момент от същия документи – заявка за присъединяване, ведно със Заявление – декларация за започване на продажба на електрическа енергия с вх. № 18438268 от 10.10.2016 г., в което е посочен видът на обекта „магазин“, както и че електрическата енергия ще бъде използвана за небитови нужди, поради което от момента на стартиране на снабдяването на обекта магазин с електрическа енергия, той е тарифиран и до момента на започване на производството по небитови цени.

Има сключен индивидуален договор за продажба на електрическа енергия а 04.06.2021 г., в сила от 01.07.2021 г. с „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, в качеството му на търговец на електрическа енергия на свободния пазар. С подписването на този договор заинтересованата страна се е съгласила с обстоятелството, че ИТН 4276831 е стопански обект и ще се фактурира по небитови цени.

На 23.02.2022 г., с вх. № 9751493/23.02.2022 г., е постъпило заявление от Г. Ч. относно промяна на цените за собствения му обект от небитови на такива от битови нужди. Приложен е Нотариален акт № 14, Т. 1, рег. № 768, дело № 14 от 2012 г., ведно с удостоверение за наследници, от което е видно, че описаният имот заинтересованата страна е наследствен. Отговор по същество до нея е изпратен на 09.03.2021 г. с изх. № 9751493-1-8 от 09.03.2022 г., в който е посочено, че съгласно чл. 178, ал. 4 от ЗУТ не се разрешава строежи или части от тях да се ползват не по предназначението им, или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатация. В тази връзка е уведомен заявителя, че искането в обект с небитово предназначение да се използва електроенергия за битови нужди, не може да бъде изпълнено.

Въз основа на събраните в хода на административното производство данни, КЕВР е постановила Решение № Ж – 457 от 18.08.2022 г., с което е дала следните задължителни указания на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, а именно т.1 в 7 дневен срок от получаване на решението да удовлетворят искането на Г. Т. Ч. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект „магазин № 4“, с И. 4276831, находящ се в [населено място], [улица], ет.1 и т. 2 в 7 дневен срок след изпълнение на т.1 да уведомят Комисията за предприетите действия.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира подадената жалба за неоснователна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за

предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган.

По делото се установява, че действащите Общи условия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са одобрени с решение на КЕВР № ОУ-013 от 10.05.2008 г. Към датата на издаване на оспореното решение в т. 2а от пар. 1 от ДР на ЗЕ предвижда, че „Битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. В т. 33а на същата разпоредба е дадено определение на понятието „небитов клиент“ – клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. От анализът на двете разпоредби ясно се установява, че разграничението между двата вида потребители е на плоскостта на нуждите, за задоволяването на които се купува/ползва енергията, а не на плоскостта на характера и вида на обекта, като жилищен или стопански.

Същите дефиниции се инкорпорират в чл. 1, т. 4 от Общите условия, определящи понятието „клиент“ и в двете му значения, като „мрежов клиент“ и като „потребител на електрическа енергия“. Така посочените определения макар и да не пресъздават в пълен обем дефинициите на ЗЕ посочват, че при битовите клиенти електроенергията се използва за домакинството им, а при небитовите – същите купуват електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди.

В т. 1 на чл. 1 от Общите условия е дефинирано и понятието „обект“ като всеки обособен по отношение на измерването на електрическа енергия имот на потребител, в който се консумира електрическа енергия. Допълнително се посочва, че обектът е съвкупност от терен, сгради, технологично оборудване, електрически съоръжения и уреди, консумиращи електрическа енергия. И тук, както и в разпоредбите на т. 2а и т. 33 от пар. 1 от ДР на ЗЕ разграничението на двата вида потребители е поставено в зависимост единствено от нуждите, за които се „ползва“ при потребителите за битови нужди и съответно „купува“ при потребителите за стопански нужди енергия. Този извод се потвърждава от разпоредбата на чл. 6 от Общите условия, където се урежда хипотезата при промяна на територията на един обект на предназначението на цялата или на част от използваната електро енергия (от стопанска на битова или обратно). Тогава клиентът е длъжен незабавно и писмено на уведоми „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД. Всички тези норми от Общите условия обвързват ценообразуването само и единствено с предназначението на енергията, а не обекта, в който тя се доставя.

В изпълнение на правилата е изготвена от „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД бланка, наречена „Заявление – декларация за започване на продажба на електрическа енергия“, попълнена от заинтересованата страна ма 10.10.2016 г. (л. 39 от делото). В раздела „Декларирам“ е включена точка 4 със съдържание „Консумираната енергия в посочения обект ще ползвам“. Под нея са предоставени двете възможни алтернативни опции за деклариране от заявителя. Първата е за битови нужди, а втората за стопански нужди. Самият процес на деклариране се изразява в попълване на едно от двете празни квадратчета. На 10.10.2016 г. заинтересованата

страна е отметнала квадратчето, сочещо ползване на енергията за стопански нужди. На 23.02.2022 г. той е поискал да изпълни задължението си по чл. 6, ал. 4 от Общите условия, като писмено уведоми „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД за промяна в предназначението на цялата използвана за магазина енергия. Мотивът за отказа да се извърши промяна на предназначението на обекта – магазин. За целта жалбоподателите са се позовали на чл. 178, ал. 4 от ЗУТ, в който е посочено, че обекти със стопанско предназначение, в конкретния случай „магазин“ не могат да се ползват не по предназначение им или в нарушение на условията за въвеждането му в експлоатация.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав споделя изводите на ответника, че според ЗЕ разделението на двата вида клиенти е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената електроенергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, където ще я потребяват. Водещ критерий за разделението на битов и небитов клиент са нуждите, за които се ползва електрическата енергия в обекта, а не предназначението на същия. В тази връзка промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на ЗУТ.

Следва да се посочи с Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗЕ (ПЗР към ЗИД на ЗЕ), в сила от 26.06.2020 г., е въведена разпоредбата на §15, ал. 1, съгласно която в 30-дневен срок от влизането в сила на този закон, крайните снабдителни изпращат уведомление до всеки небитов краен клиент за прекратяване снабдяването с електрическа енергия от 01.10.2020 г. на обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия. С разпоредбата на ал. 2 се конкретизира, че в случай че до 30.09.2020 г. включително клиент по ал. 1 не е сключил договор с търговец на електрическа енергия по свободно договорени цени, доставката на електрическа енергия се извършва от досегашния му доставчик, в качеството му на титуляр на лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 5. С ал. 3 на §15 се уточнява, че доставчикът по ал. 2 сключва типов договор с клиентите, които до 30.09.2020 г. включително не са сключили договор с търговец на електрическа енергия. Типовият договор е със срок от 01.10.2020 г. до 30.07.2021 г. До сключването на типовия договор доставчикът по ал. 2 осигурява доставката на електрическа енергия при условие че клиентът своевременно заплаща всички дължими суми във връзка с доставката.

Горните разпоредби в ПЗР към ЗИД на ЗЕ не съдържат ограничения относно промяна на нуждите, за които се ползва електрическата енергия в даден обект и същите не противоречат на заложените в ЗЕ критерии за разделение между битов и небитов клиент.

В конкретния случай с подаденото на 23.02.2022 г. Заявление, заинтересованата страна е декларирала, че консумираната електрическа енергия в обект с ИТН 4276831 се ползва за битови нужди и може да се приеме, че съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД г-н Ч. е уведомил електроснабдителното и електроразпределителното дружество за начина на ползване на обекта.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че оспореното Решение № Ж-457 от 18.08.2022 г. на КЕВР е правилно, а жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД е неоснователна и като такава следва да бъде

отхвърлена.

При този изход на спора следва да се уважат исканията на ответника и заинтересованата страна да им бъдат присъдени сторените по делото разноски, а именно на Комисията за енергийно и водно регулиране се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.144 АПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ определя в минимален размер, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв., за всеки, а на Г. Т. Ч. солидарно договореното и платено адвокатско възнаграждение в размер на 1000,00 лв., съгласно пълномощно на л. 72 от делото.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 8 - ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] срещу решение № Ж – 457 от 18.08.2022 г. на Комисия за енергийно и видно регулиране.

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплатят на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от по 100,00 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] солидарно да заплатят на Г. Т. Ч., ЕГН [ЕГН] сторените съдебно - деловодни разноски, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000,00 (хиляда) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: